

korlatot helytelennek tartom, mert amit az ügyvel összefüggőleg jogosan meg is tehetek, azt kilátásba is helyezhetem. Itt azonban csak arra az elentétre akarok rámutatni, ami a fenyegetés magánjogi gyakorlata és a büntetőbírói ítékezés között fennforog. Mert nyilvánvaló, hogy ha valaki egy súlyos testi sértés miatti feljelentéssel való fenyegetés útján bír rá valakit egy megállapodás aláírására, a zsarolás feltétlenül fennforog, mert a szerződési ügy és a büntetőfeljelentés alapja között nincs összefüggés, ugyanakkor polgári bíróság nem lát ebben a fenyegetésben olyan akaratkorlátozó körülményt, mely a megállapodást megtámadhatóvá tenné. Éppen abban van jelen esetben az erkölcstelenség; hogy, mint a Curia mondja, feltételezhető, hogy felperes vagyoni áldozatot hozott annak következtében, hogy egy más különálló bűncselekmény miatt alperes kezében volt.

Mindenesetre kívánatos a büntető és polgári bírói gyakorlat egyöntetűsége. Sz—i.

Gazdasági lehetetlenülés lakásbérletnél. Bérló a bérleti szerződés hatálytalanítását kérte gazdasági lehetetlenülés okából. A fellebbezési bíróság a keresetet elutasította. A Curia nem adott helyt a felülvizsgálati panasznak és a fellebbezési bíróság ítéletét helybenhagyta azzal az indokolással, hogy a lakások és üzlethelyiségek bérlete tekintetében a gazdasági válság egész tartama alatt állandó és ismételten kiadott kormányrendeletek nyilvánvaló célja az volt, hogy bérleti szerződésekből eredő jogokat és kötelezettségeket a változó gazdasági viszonyokba méltányosan beillesssék. E rendeletek a bérek megállapítása és a felmondás korlátozása, majd a szabad forgalom fokozatos helyreállítása tekintetében már figyelembe veszik és jogilag méltányolják azt a joghatást, amelyet a változott gazdasági viszonyok a bérheadó és a bérló jogaira és kötelezettségeire gyakorolnak. (Curia P. VI. 2537/1927, szám.)

Ez az indokolás megfelel a gazdasági lehetetlenülés kifejelett jogi fogalmának. A gazdasági lehetetlenülés nem állandó, normális gazdasági életben alkalmazandó kötelelemmszüntetési ok, hanem csak a gazdasági életnek rendkívüli, társadalmi, politikai katasztrófák által előidézett, előre nem látható, általános hatású változásai esetén, mint a méltányosság Eltosító szelepe jöhet használatba. Másrészt az ilyen válságok éppen általános jellegűnek lva bizonyos helyen és bizonyos fajta szerződésekre hasonló hatással vannak. Ha tehát törvény vagy rendelet már tekintettel ezekre a katasztrófális eseményekre a szerződő felek jogaira és kötelesegeire vonatkozólag bizonyos változtatásokat tesz, akkor ezzel az előreláthatatlan helyzet folytán bekövetkezett eltulodásokat helyrebillentete és így a bírói gyakorlatnak nincs szüksége és joga ahhoz, hogy ezeket a körülményeket külön és másféle módon figyelembe vegye. Sz—i.

Az egyetemlegesség meglazítása. A Curia P. VII. 2029/1927. sz. határozata (Hiteljogi Döntvénytár 1928. évf. 1. sz.) kimondja, hogy az egyik váltóadós által biztosítékul letett összeg a váltó kifizetésének tekintendő, ha a letét oly megállapodás ellenében történik, hogy a váltóper a többi adós ellen folytattassék.

A Döntvénytár szerkesztője kritikái megjegyzést füz a határozathoz, amelynek lényege az, hogy „a váltóbirtokos az egyetemlegesen kötelezett adósok közül bármelyik ellen járhat el, tehát ha azt teheti, joga van ahhoz is, hogy valamelyik

